

HODNOTENIE

Téma 11

AKO VYZERÁ DOBRÝ ZBOR?

Prehľad:

Skúmali sme slávu, zmysel a rôzne zložky služby Cirkvi. Teraz sa budeme zaoberať tým, ako vyzerá dobrý zbor. Pozrieme sa na kľúčové novozmluvné oddiely, aby sme videli, ako Boh hodnotí zbory. Ako vyzerá úspech? Aké sú biblické štandardy zrelosti akéhokoľvek zboru? Ako sa vášmu zboru darí dosahovať Boží štandard?

Ciele:

Pomôcť zborovým vedúcim :

- Spoznať kritériá pre hodnotenie efektivity zboru.
- Prijatť opatrenia, ktoré im pomôžu zhodnotiť jednotlivé oblasti služby a ich celkovú efektivitu ako zboru.

Možné výsledky:

Zboroví vedúci:

- Nájdu zhodu na kritériách pre hodnotenie svojho zboru.
- Vytvorí alebo určí nástroje, ktoré im pomôžu zhodnotiť jednotlivé oblasti služby a celkovú efektivitu svojho zboru.

KROK 1: POCHOPENIE TÉMY

Na ktoré hlavné otázky sa treba zamerať?

Hlavné prvky témy

Ako vyzerá dobrý zbor? Aké faktory sú kritériami úspechu? Podľa akých štandardov máme rozpoznať, či zbor vedieme dobre? Čo je zrelý zbor? Ak by ste boli pozvaní do iného zboru, aby ste ho zhodnotili, podľa akých princípov by ste ten zbor hodnotili? Ako Biblia opisuje zrelý zbor? Porovnajme kvalitatívny a kvantitatívny prístup k hodnoteniu. Aký typ zboru Boh chce, aby sme budovali jeho Duchom? Predstavte si, že ste člen nezávislého poradného tímu najatého na zhodnotenie vášho vlastného zboru. Ako by ste váš zbor hodnotili? Ako by ho zhodnotil Boh? Ak by apoštol Pavol napísal list do vášho zboru, čo by povedal?

Výroky

(Výroky sú vyjadrenia, ktoré vás majú pomôcť uvažovať o tejto téme. Môžu a nemusia odrážať biblickú múdrosť.)

„Každý hovorí, že náš zbor je plný lásky. Všetci sa poznáme a navzájom sa za seba modlíme. Veľmi radi sa stretávame a užívame si. Sme úzko spojená komunita. Ďakujeme Bohu za náš zbor.“

„Tie veľké zbory sú kilometre široké ale centimeter hlboké. Iste, dá sa v nedeľu spraviť šou a prilákať davy – ale sú naozaj oddaní Ježišovi Kristovi a rastu k zrelosti?“

„Možno nie sme najväčší zbor, vlastne sme dosť malí, ale sme doktrinálne čisti. Každý člen je oddaný zdravému učeniu, ktoré je zakotvené v našom doktrinálnom vyznaní. U nás sa ani nedá stať členom bez absolvovania nášho základného kurzu o doktríne.“

„V našom zbore teraz zažívame svoj vrchol: ľudia sa odovzdávajú Kristovi každý týždeň. Počet našich členov sa za posledných 6 mesiacov zdvojnásobil, a to len vďaka novo obráteným kresťanom, okrem tých, ktorí prišli z iných zborov.“

Príklad zo života

Možné prístupy k hodnoteniu zboru¹

Ľudia hodnotia zbory mnohými rozličnými spôsobmi. O štandardoch, podľa ktorých tak robíme, často ani vedome nepremýšľame. Intuitívne hodnotíme zbory ako dobré alebo zlé, ale len málo z nás by vedelo definovať, podľa čoho tak robíme. V oblasti hodnotenia zrelosti alebo úspešnosti zborov, vrátane toho nášho, potrebujeme naše myslenie zakladať viac na biblickom učení.

¹ Bruce Miller. Copyright © 1999. V origináli použité s dovolením autora. Všetky práva vyhradené.

Preskúmajte nasledujúce vlastnosti zboru a položte si otázku, ktoré z nich sú podľa biblie dôležité a ktoré nie. Ktoré sú najdôležitejšie? Ktoré najmenej dôležité? Čo tu chýba? Čo by na tomto zozname nemalo byť?

1. Účinný vplyv na okolie	11. Dobré spoločenstvo
2. Finančná solventnosť	12. Priateľskí ľudia
3. Integrita a česťnosť v jednaní	13. Dobré programy pre deti
4. Láska	14. Dobré programy pre dorast a mládež
5. Viera	15. Príjemné prostredie
6. Nádej	16. Dobré budovy, udržiavané
7. Zdravé učenie	17. Silné manželstvá a rodiny
8. Programy pre všetky potreby	18. Jednota
9. Dobrá hudba, uctievanie	19. Zameranie na evanjelizáciu
10. Dobré kázanie, vyučovanie	20. Zapojenie do sociálnej práce.

Uvažujte nad nasledujúcimi prístupmi k hodnoteniu zborov. Ktorý spôsob je najviac biblický, najužitočnejší? Pouvažujte nad tým, ako by ste mohli upraviť jeden z týchto konceptov alebo skombinovať niekoľko z nich a vytvoriť tak efektívny nástroj na zhodnotenie vášho zboru.

Ciele: Zbor by sme mali hodnotiť podľa jeho cieľov. Pozrite sa na päť biblických princípov, ako ich sformuloval Rick Warren vo svojom článku v Téme 2 a zhodnoťte zbor podľa toho, ako sa mu darí plniť týchto päť cieľov (uctievanie, služba, evanjelizácia, spoločenstvo, učenie).

Počty: Aby hodnotenie malo zmysel, musí byť merateľné. Vytvorte štatistické meradlá pre kľúčové oblasti služby zboru. Napríklad určte číselné štandardy pre návštevnosť, finančné zbierky, krsty, deti, dorast a mládež, biblické skupinky, atď. Môžu to byť absolútne čísla alebo percentuálne pomery.

Funkcie: Zbory by sme mali hodnotiť podľa oblastí služby, ktorej sa venujú. Napríklad, funguje zbor ako telo a rodina? Má kvalitných vodcov, ktorí slúžia zdravým spôsobom a nesú biblické zodpovednosti? Je zbor verný v uctievaní, napomínaní, evanjelizácii a financiách? Je zbor nádhernou Kristovou nevestou?

Princípy: Ak zhrniete biblické princípy, podľa ktorých novozmluvní autori chválili zbory za správne fungovanie a napomínali ich k zmene, objavíte viacero základných kategórií, ktoré sa opakovane objavujú. Tieto by mohli tvoriť princípy pre hodnotenie zborov: viera, nádej, láska, zdravé učenie (čistota v učení), svätosť (poslušnosť, morálna čistota), jednota, evanjelizácia, láska k Bohu, správcovstvo (dávanie a slúženie), zdravé manželstvá, silné rodiny, zbožní vodcovia a modlitba.

Teraz, keď ste sa pozreli na *Hlavné prvky témy, Výroky a Príklad zo života*, ktoré sú tie hlavné otázky, ktorým sa je potrebné venovať, aby ste pochopili túto tému?

KROK 2: ŠTÚDIUM PÍSMO

Čo o tejto téme hovorí Biblia?

Zopakujte si oddiely týkajúce sa zmyslu cirkvi v *Rôzne pohľady na poslanie* v *Krok 1* v Teme 2 tejto sérii o cirkvi. Pozrite si Getzovo poňatie 1 Korintianom v článku *Kvalita zboru* v *Krok 3* v tejto téme.

Prečítajte si Zjavenie 2 a 3. Pri čítaní týchto oddielov si položte kľúčovú otázku v tejto téme: Ako vyzerá dobrý zbor? Ako Boh hodnotí zbory? Aké sú biblické štandardy, podľa ktorých máme hodnotiť zrelosť zboru? Robte si poznámky, podľa ktorých načrtnete zoznam biblických princípov pre hodnotenie zrelosti akéhokoľvek zboru.

ZBOR	Kristovo hodnotenie
Efez (Zjavenie 2:1-7)	
Smyrna (Zjavenie. 2:8-11)	
Pergamon (Zjavenie. 2:12-17)	
Tyatíry (Zjavenie. 2:18-29)	
Sardy (Zjavenie. 3:1-6)	
Filadelfia (Zjavenie. 3:7-13)	
Laodicea (Zjavenie. 3:14-22)	

KROK 3: NAHLIADNUTIE DO INÝCH ZDROJOV Čo sa môžeme naučiť od iných autorov?

„10 znakov zdravého misijného zboru“

Z materiálu *Cesta obnovy*, vydala Cirkev bratská, www.cestaobnovy.cz.
Originál *Vitality*, The Evangelical Covenant Church,
www.covchurch.org/vitality

„Kvalita zboru“, Gene Getz.

Úryvok z 2. kapitoly z knihy *The Walk*, s. 27-39. Copyright © 1994.
V origináli použité s dovolením Broadman & Holman Publishers, Nashville TN. Všetky práva vyhradené.

„Znaky efektívneho zboru“, John F. MacArthur, Jr.

Úryvok z 8. kapitoly z knihy *The Master's Plan for the Church*, s. 103-116. Copyright © 1991. V origináli použité s dovolením Moody Press, Moody Bible Institute of Chicago, Chicago, IL. Všetky práva vyhradené.

Ďalšie zdroje

- Odporúčame knihu *Nine Marks of a Healthy Church*, Mark Dever, Crossway 2013. Mark Dever uvádza týchto deväť znakov zdravého zboru:
 1. Výkladové kázanie
 2. Biblická teológia
 3. Evanjelium
 4. Biblické porozumenie obrátenia
 5. Biblické porozumenie evanjelizácie
 6. Biblické porozumenie členstva v zbore
 7. Biblická výchovná disciplína
 8. Záujem o učeníctvo a duchovný rast
 9. Biblické staršovstvo a vedenie zboru

Ku každému znaku boli vydané aj samostatné knihy (od viacerých autorov), ktoré pomerne stručne a zrozumiteľne rozoberajú daný znak a poskytujú aplikácie pre život zboru.

- Ďalším nástrojom pre hodnotenie zboru je materiál *Prirodzený rast cirkvi*, ktorý poskytuje hodnotenie osem kvalitatívnych vlastností zboru. Využíva komplexný dotazník a prepracované spracovanie výsledkov aj ich interpretáciu. Podstatné informácie o tomto prístupe je možné nájsť v knihe *Přirozený růst církve*, Christian A. Schwarz, Luxpress, Praha 2000 a v *Příručce pro realizaci programu Přirozený růst církve*, Christian A. Schwarz, Christoph A. Schalk, Luxpress, Praha 2003, prípadne na

10 znakov zdravého misijného zboru

Prejdite si nasledujúcich 10 x 3 charakteristík a pri každej z nich ohodnoťte danú oblasť pomocou stupnice od 0% do 100%. Nejde ani o preceňovanie, ani o podceňovanie, ale ani o vyjadrenie túžby, ako by ste to radi videli, Ide len o vaše súčasné vnímanie, váš pocit z reality. Nech je to podklad pre vaše následné uvažovanie o tom, na čo sa máte sústrediť – za čo ďakovať a čo vyžaduje zmenu.

1. Kľúčové miesto Božieho slova

A. Veríme, že Biblia je jediným dokonalým meradlom našej viery, nášho vyučovania a nášho konania.

_____ %

B. Naše kázanie a vyučovanie na všetkých úrovniach vychádza zo starostlivej prípravy, je aktuálne, oslovujúce a tvorivé.

_____ %

C. Ľudia v našom zbore dokážu študovať a aplikovať biblické pravdy spôsobom, ktorý vedie k praktickému životu v súlade s Písmom. Vyučujeme ich k tomu a vidíme, že v tejto oblasti rastú.

_____ %

2. Životy premieňané Kristom

A. V našom zbore učíme ľudí ako môžu za všetkých okolností žiť s Kristom.

_____ %

B. Ľudia v našom zbore chápu radikálny charakter Ježišovej zvesti i Jeho poslanie a ich vplyv na premenu ľudského života.

_____ %

C. Ľudia v našom zbore sú schopní využívať rôzne prostriedky, nástroje, skúsenosti a prostredie na podporu svojho duchovného rastu. Pomáhame im v tom a vidíme v tejto oblasti ich pokrok.

_____ %

3. Cieľavedomá evanjelizácia

A. Veľmi nám záleží na duchovnom stave tých, ktorí ešte nepoznajú Krista.

_____ %

B. Jednotlivé služby/aktivity nášho zboru obsahujú konkrétne spôsoby evanjelizácie.

_____ %

C. Ľudia v našom zbore rastú v schopnosti budovať priateľstvá s neveriacimi ľuďmi, dokážu rozpoznať Bohom pripravené situácie a využiť ich na zdieľanie svojej viery.

_____ %

4. Milosrdenstvo a sociálna spravodlivosť

A. Ležia nám na srdci trpiaci ľudia v našom okolí aj tí, ktorí sú mimo nás.

_____ %

B. Naša služba zahŕňa konkrétne spôsoby, ktorými prejavujeme súcit s ľuďmi v núdzi, milosrdenstvo a úsilie o spravodlivosť.

____%

C. Ľudia v našom zbore sú vnímaví na utrpenie a bolesti druhých aj na ich príčiny a dokážu na ne reagovať. Vyučujeme ich v tom a vidíme, že v tejto oblasti rastú.

____%

5. Služba presahujúca hranice (Globálna perspektíva a angažovanosť)

A. Pomáhame ľuďom v našom zbore hľadiť za hranice zboru a ich bezprostredného okolia a rozvíjať biblické chápanie sveta a diania v ňom v globálnom kontexte. Zaujímame sa o dianie inde vo svete a často sa za to modlíme.

____%

B. Konkrétnymi spôsobmi sa podieľame na Božom diele medzi inými sociálnymi skupinami, etnikami alebo v iných častiach sveta.

____%

C. Ľudia v našom zbore sú schopní podieľať sa na globálnych prvkoch našej služby. Podporujeme ich rast v tejto oblasti a vidíme, že v nej prinášajú konkrétne ovocie.

____%

6. Príťažlivé kresťanské spoločenstvo

A. Rozumieme tomu, že naša vzájomná láska je silným svedectvom o Ježišovi.

____%

B. Milujeme sa a prijímame sa navzájom takí, akí sme a nekladieme si pre našu vzájomnú lásku podmienky.

____%

C. Naše vzájomné spoločenstvo nie je obmedzené iba na nedeľu, ale funguje aj vo všedné dni.

____%

7. Bohoslužba vďačnosti a uctievania

A. Vyvyšujeme a oslavujeme Boha za to kým je, za to, čo urobil, čo robí a čo bude robiť.

____%

B. Naše bohoslužby sú starostlivo pripravované tak, aby na nich bol priestor pre rozmanitú odozvu pri stretnutí s Bohom, ako je oslava, chvála, ľútosť, pokánie a vydávanie sa Bohu.

____%

C. Ľudia odchádzajú z bohoslužby s tým, že o niečo viacej poznali Božie srdce aj svoje srdce.

____%

8. Obetavosť a štedrosť

A. Pomáhame ľuďom objavovať, rozvíjať a uplatňovať ich duchovné dary.

_____ %

B. Pravidelne, citlivo a bez zbytočných rozpakov vyučujeme o dôležitosti biblického spravovania financií a jeho súvislosti s duchovným rastom kresťana.

_____ %

C. Máme medzi sebou mnoho konkrétnych príkladov toho, ako sa ľudia z nášho zboru v praktických otázkach svojho života rozhodujú na základe princípov biblického správcovstva a na základe skutočnosti, že Boh má v ich živote prvé miesto.

_____ %

9. Zbožnosť a osobná integrita vedúcich

A. Naši vedúci na všetkých úrovniach sú ľudia charakterní, kompetentní a vnútorne presvedčení o tom, čo robia.

_____ %

B. V našom zbore vládne duch spolupráce a vzájomnej dôvery medzi členmi a vedúcimi.

_____ %

C. Neustále sa snažíme rozpoznávať a budovať Bohu oddaných vedúcich pre všetky oblasti našej služby.

_____ %

10. Funkčné zborové štruktúry

A. Dokážeme pre náš zbor formulovať víziu, ktorá chytá ľudí za srdce a vzdáva chválu Kristovi.

_____ %

B. Nebojíme sa hodnotenia našej práce, považujeme to za niečo normálne a prirodzené a dokážeme tvorivým spôsobom spracovávať konflikty.

_____ %

C. Usporiadanie našej organizačnej štruktúry nám umožňuje efektívne rozhodovanie a zároveň poskytuje priestor aj všetkým členom k tomu, aby sa mohli podieľať na smerovaní zboru a aby sa cítili byť súčasťou diania.

_____ %

*

Kvalita zboru

Gene Getz

Hovorím teda a dosvedčujem v Pánovi toto: Nežite už tak, ako žijú pohania.
Efezanom 4:17

Ak by apoštol Pavol napísal list do vášho zboru – alebo do môjho zboru – ako by ten list začal? Za čo by ďakoval Bohu? Čo by spomenul ako prvé?

Existuje veľa spôsobov, podľa ktorých dnes hodnotíme zbory, zvyčajne ich úspešnosť. Najviac prevažujúcim je číselný nárast, realizácia projektov, dobre premyslené bohoslužby, súčasná hudba, poslanstvo zamerané na potreby, pestrá zmes aktivít, misijná aktivita, efektívna organizácia, spôsoby manažmentu atď. Je zaujímavé, že všetky tieto stoja za zmienku – a väčšina z nich je dokonca dôležitá – ale toto nie je to, za čo ďakoval apoštol Pavol a iní novozmluvní autori Bohu vo svojich listoch do novozmluvných zborov. Oni boli namiesto toho vďační za mieru *vieru, nádeje a lásky*, ktoré existovali v týchto zboroch.

Pre ilustráciu sa môžeme dôkladne pozrieť na prvý Pavlov list Korintňanom – list do zboru, ktorý bol historicky hodnotený ako veľmi nezrelý – minimálne v dobe, keď Pavol napísal tento prvý list. Dokonca aj dnes Websterov slovník definuje slovo *Korintňan* ako *hýrivý človek*.

Pavol prvýkrát spomenul vieru, nádej a lásku v Liste Korintňanom na konci 13. kapitoly – vo verši, ktorý je pravdepodobne jedným z najcitovanejších veršov medzi kresťanmi i nekresťanmi (1 Korintňanom 13:13). Dokonca, keď som na vysokej škole pred rokmi študoval literatúru, písal som seminárnu prácu o termíne „charity“ – starom anglickom slove pre „lásku“, preloženom z gréckeho slova *agape*. Môj profesor, hoci bol v literatúre veľmi vzdelaný, priznal, že nemal veľa hlbokých znalostí o anglickej Biblii. Napriek tomu poznal oddiel 1 Korintňanom 13:13 v preklade Kráľa Jakuba (King James Version) veľmi dobre:

Teraz teda zostáva viera, nádej a láska (charity), tieto tri, ale najväčšia z nich je láska (charity).

Pamätám si, aký bol môj profesor prekvapený, keď zistil, že výraz „charity“ znamená oveľa viac než len spôsob, akým kresťania nakladajú so svojím materiálnym majetkom (t.j. charitu). Samozrejme, že dnes väčšina ľudí pozná tento rozdiel vďaka aktuálnejším prekladom, ktoré pre lásku používajú výraz „love“.

Môžeme sa pousmiať nad nedostatkom vedomostí môjho profesora – dokonca profesora anglickej literatúry. Ja som zistil, že hoci je 1 Korintňanom 13:13 jedným z najznámejších a najviac citovaných veršov z Biblie, mnoho veriacich – vrátane zborových vodcov – nechápe, že Pavol použil vieru, nádej a lásku – a obzvlášť lásku – aby zhodnotil, do akej miery daný zbor odráža obraz Ježiša Krista. Preto je veľmi dôležité porozumieť, kde a ako Pavol vo svojom liste prvýkrát použil tieto *slová*. Taktiež je dôležité poznať kontext týchto slov, nie len v liste do Korintu, ale aj v ostatných listoch, ktoré Pavol napísal rôznym zborom...

Pavlove listy Tesaloničanom

Aby sme lepšie porozumeli, čo mal Pavol na mysli, keď použil tieto tri slová v liste do Korintu, je dobré pozrieť sa na spôsob, akým použil tieto tri slová v nejakom inom jeho liste. Všimnite si, že zmienka o viere, nádeji a láske je prvým prípadom, keď Pavol použil tieto slová ako trojicu vo svojej epištole Korintňanom... a ďalej ich používal viac v záverečných častiach listov ako na ich začiatku. Toto urobil vo viacerých epištolách... Všimnite si, napríklad, ako začal svoj Prvý list Tesaloničanom

– list, ktorý pravdepodobne napísal na svojej druhej misijnej ceste počas pobytu v Korinte:

„Ďakujeme Bohu za vás všetkých vždy, keď si na vás spomíname vo svojich modlitbách; ustavične pripomínáme pred Bohom a našim Otcom dielo vašej viery, úsilie lásky a vytrvalosť nádeje v nášho Pána Ježiša Krista (1 Tesaloničanom 1:2-3).

Vo svojom druhom liste Pavol postupoval rovnako: Bratia, sme povinní ustavične ďakovať za vás Bohu, ako sa sluší, pretože vaša viera nadmieru rastie a vzájomná láska vás všetkých sa rozhojňuje. A tak sa aj my vami chválime v Božích cirkvách (2 Tesaloničanom 1:3-4).

Porovnanie týchto dvoch úvodov

Pri porovnaní týchto dvoch „úvodov“ listov Tesaloničanom, hoci i veľmi zbežnom, sa jasne ukáže niekoľko podobností.

Po prvé, Pavol pamätal na týchto kresťanov vo svojich modlitbách, bol vďačný za to, čo sa dialo v ich životoch.

Po druhé, jeho „vzdávanie vďaky“ sa zameriavalo na vieru, nádej a lásku.

Po tretie, opísal tieto kvality a to, ako sa prejavovali v tesalonickej zboru. V prvom úvode spomenul ich „dielo viery, ich úsilie lásky a ich vytrvalosť nádeje.“ V druhom liste uviedol, že ich „dielo viery“ rástlo a ich „úsilie lásky“ sa rozhojňovalo.

Po štvrté, keď Pavol ďakoval Bohu za vieru, nádej a lásku v novozmluvných zboroch, používal zámená v množnom čísle „vy“ a „váš.“ Opisujú spoločný rast v skupine veriacich, ktorý sa dá zmerať pozorovaním ich kresťanského života – ich vzťahu s Bohom a vzájomnou interakciou.

Skoro vo všetkých prípadoch v Novej zmluve používa Pavol zámená v množnom čísle a význame na opis viery, nádeje a lásky. Vlastne je ťažké merať rast v týchto oblastiach inak ako pozorovaním prejavov týchto kvalít medzi kresťanmi v tom, aký majú vzťah s Bohom a medzi sebou navzájom.

Merateľný rast

Zrejme jedným z najvýznamnejších rozdielov medzi týmito „úvodmi“ v listoch Tesaloničanom je skutočnosť, že keď Pavol napísal druhý list, tesalonicí veriaci už výrazne porástli v svojom kresťanskom živote, obzvlášť v prejavoch „viery“ a „lásky.“ Za obdobie niekoľkých mesiacov urobili duchovne veľký pokrok. Podľa Pavla tam bol viditeľný rozdiel. Ich viera porástla „nadmieru“ a ich vzájomná láska sa „rozhojňovala“ (2 Tesaloničanom 1:3-4). Navyše, Pavol sa vlastne chválil ich duchovným rastom v iných zboroch (2 Tesaloničanom 1:4). Toto naznačuje mieru Pavlovej spokojnosti so skupinou veriacich, ktorí dozrievali v týchto oblastiach svojich životov.¹

Pavlova dvojica epístol

Približne desať rokov po tom, čo Pavol napísal Tesaloničanom, napísal dva ďalšie listy, ktoré sa taktiež jasne zameriavajú na vieru, nádej a lásku ako kvality kresťanského života. Boli očividne napísané počas Pavlovho domáceho velenia v Ríme a niekedy sa nazývajú dvojicou. To je pochopiteľné, keďže veľa z toho, čo Pavol napísal Kolosanom, sa opakuje a rozvíja v jeho liste Efezanom.

Kolosanom

Pavlov „úvod“ k epístole Kolosanom sa veľmi podobná na jeho „úvod“ v prvom liste Tesaloničanom... Hoci jeho hlavným zdrojom informácií o duchovnom raste tohto zboru bol jeho spolupracovník Epafras (Kolosanom 1:4, 7-8), napriek tomu sa za nich usilovne modlil a ďakoval Bohu za ich zrelosť v Kristovi. Napísal (opäť si všimnite zámená v množnom čísle ukazujúce prejavy týchto kvalít v spoločenstve):

¹ Vo svojom druhom liste do tohto zboru Pavol nespomenul rast v ich „nádeji.“ Toto má svoj dôvod, na ktorý sa bližšie pozrieme v kapitole 4 (kniha *The Walk*, ed.).

Vždy, keď sa modlíme, ďakujeme za vás Bohu, Otcovi nášho Pána Ježiša Krista. Veď sme počuli o *vašej viere* v Ježiša Krista a o *láske*, ktorú máte k všetkým svätým pre *nádej*, ktorá je vám pripravená v nebesiach a o ktorej ste už skôr počuli v pravdivom slove evanjelia (Kolosanom 1:3-5).

Efezanom

Pavlov „úvod“ k listu Efezanom je taktiež podobný... Avšak tu sú dva rozdiely. Po prvé, Pavol tieto pojmy nespomína v niekoľkých prvých odsekoch listu (čo kontrastuje s ich pozíciou v listoch Tesaloničanom a Kolosanom). Po druhé, skutočnosť, že sa modlil, aby títo veriaci rástli v nádeji, je veľmi dôležitým pozorovaním ich duchovných potrieb. A tak Pavol napísal:

Preto aj ja, keď som počul o vašej viere v Pána Ježiša a o láske, ktorú máte k všetkým svätým, neprestávam za vás ďakovať, keď vás spomínam vo svojich modlitbách,... aby ste vedeli, k akej nádeji vás povolal, (Efezanom 1:15-16, 18).

List Korinťanom

Už sme spomenuli, ako Pavol použil výrazy viera, nádej, a láska v liste Korinťanom. Videli sme, že Pavol ich spomenul až ku koncu listu, keď povedal:

Teraz teda zostáva viera, nádej a láska, tieto tri, ale najväčšia z nich je láska (1Kor 13:13).

Bližší pohľad

Prečo tu nachádzame tento rozdiel? Prečo Pavol nezačal svoj list Korinťanom rovnako, ako začal svoje listy Tesaloničanom, Kolosanom a Efezanom? A prečo neďakoval Bohu za vieru, nádej a lásku Korinťanom?

Odpoveď na tieto otázky spočíva v pochopení toho, do akej miery tento zbor (v čase, keď Pavol písal tento list) naplnal – alebo, lepšie povedané, nena-

plňal – „mieru dospelosti, ktorou je plnosť Krista.“ Určite nežili ako hodní svojho povolania. Žili skôr „ako žijú pohania“ než by žili v láske a svetle Ježiša Krista (Efezanom 4:17). Toto sa stáva ešte zrejmejším, keď sa pozriete na kontext prvého Pavlovho listu do zboru v Korinte. Povedané stručnejšie, Korinťania neprejavovali do žiadnej veľkej miery, ak vôbec, vieru, nádej či lásku. Žili podľa tela a nie podľa Svätého Ducha.

Porovnanie

Pri úvode do listu Korinťanom Pavol zvolil úplne iný prístup. Namiesto ďakovania Bohu za vieru, nádej a lásku ďakoval Bohu za Božiu milosť v životoch týchto veriacich... Avšak je veľmi dôležité poznamenať, že Pavol tu nespomína Božiu milosť, ktorá mala za následok ich spasenie, oddelene od skutkov (pozri Efezanom 2:8-9). Namiesto toho potvrdzoval „dary milosti“, ktoré Korinťania dostali zvrchovane od Ducha Svätého. Samotný kontext ozrejmuje, čo mal Pavol na mysli: „Neprestajne ďakujem svojmu Bohu za vás, pre *Božiu milosť*, ktorá vám bola daná v Ježišovi Kristovi, za to, že ste v ňom boli obohatení všetkým: každým slovom i každým poznaním. Keďže sa medzi vami utvrdilo svedectvo o Kristovi, *nechýba vám nijaký dar milosti*, kým čakáte na zjavenie nášho Pána Ježiša Krista“ (1 Korinťanom 1:4-7).

Tu dal Pavol do súvisu Božiu „milosť“ s darmi Ducha Svätého. Presne tak, ako sa im dostalo spasenia z Božej milosti bez závislosti od skutkov, rovnako dostali dary Ducha Svätého z Božej milosti. Nezaslúžili si ich ani za nepracovali. Vlastne neexistuje dôkaz, že by o ne vôbec prosili alebo ich hľadali. Namiesto toho tieto dary prišli od zvrchovaného Boha podľa jeho túžby a vôle (pozri tiež Hebrejom 2:3-4)².

² Popri používaní výrazu „milosť“ na označenie daru spasenia používali autori Písma často výraz „milosť“ na označovanie darov Ducha. Napríklad v Skutkoch 4:33 Lukáš zaznamenal: „Apoštolí s veľkou mocou vydávali svedectvo o zmŕtvychvstaní Pána Ježiša a na všetkých spo-

Avšak i keď boli takto obdarovaní, Pavol im rýchlo pripomenul, že neporástli vo svojich kresťanských životoch, dokonca ani počas tých osemnástich mesiacov, ktoré im slúžil v Korinte. Presne v tej chvíli, keď Pavol napísal tento list, ich stále považoval za nemlúvňatá v Kristovi. Ani zďaleka nedosahovali „mieru dospelosti, ktorou je plnosť Krista.“ Keď Korinťanom povedal, že „konajú priveľmi ľudsky“, tak im v podstate tvrdil, že žili nie ako kresťania, ale ako nezachránení pohania, ktorí sa vydali žiadostiam tela (Efezanom 4:17). A tak Pavol napísal:

„A ja, bratia, nemohol som k vám hovoriť ako k duchovným, ale ako k telesným, ako k nedospelým v Kristovi. Krmil som vás mliekom, nie pevným pokrmom; neboli by ste ho totiž zniesli, ba ešte ani teraz nemôžete, pretože ste ešte stále telesní. Či nie ste vari telesní a nekonáte priveľmi ľudsky, keď vládne medzi vami závisť a svár?“ (1 Korinťanom 3:1-3)

Tu Pavol použil rovnakú metaforu ako v liste Efezanom. Jeho cieľ, ktorý bol Božím cieľom, bolo, aby veriaci „už neboli nedospelí“ ale vyrástli a stali sa zrelými dospelými – kresťanmi, ktorí dosahujú „plnosť Krista“ (Efezanom 4:13-14).

Pamätajúc na toto pozadie – teda porovnanie toho, ako Pavol používa slová *viera*, *nádej* a *láska* vo svojich iných listoch – môžeme teraz rýchlejšie a lepšie porozumieť, čo mal na mysli, keď napísal slová 13. kapitoly 1. Korinťanom.

Veľká kapitola o láske

Ako sme už poznamenali, Pavol začal tento list Korinťanom ďakovaním Bohu za ich „dary milosti“. Prvé tri verše 13. kapitoly sa vracajú k tejto téme. Z toho implicitne vyplýva, že Pavol

čívala veľká milosť“ (pozri tiež Skutky 6:8, 11:23; Rimanom 12:6; Efezanom 4:7; 1 Petrov 4:10).

uznal, že Korinťania tieto dary majú a používajú, ale pripomínal im, že bez lásky sú tieto dary bezvýznamné. Vlastne hovoril: „Áno, máte viac darov než akýkoľvek zbor v novozmluvnom svete, ale keďže vám chýba láska, tieto dary sú vlastne zbytočné a určite neodrážajú zrelosť v podobnosti Kristovi.“

Aby Pavol dobre odkomunikoval svoju hlavnú myšlienku, použil veľmi taktnú gramatickú metódu. Aplikoval túto pravdu na svoj vlastný život a seba umiestnil na ich miesto. Potom použil osobné zámeno – čo je účinná komunikačná technika. V podstate Pavol povedal toto:

Ich dary: Nie sú znakom zrelosti (1 Korinťanom 13:1-3)

- 13:1 *Keby som hovoril ľudskými jazykmi, ba aj anjelskými (ako hovoríte vy, Korinťania, viac než akýkoľvek iný zbor), a lásku by som nemal (ako vy iste nemáte, Korinťania), bol by som iba ako cvendžiaci kov a zuniaci bubon (zvuk vašich darov súvisiacich s rečou je ako „hluk bez skutočného významu“ (pozri 1:7; 12:10, 28; 14:1-25 pre Pavlove zmienky o ich daroch).*
- 13:2 *A keby som mal aj dar prorokovať a poznal by som všetky tajomstvá a mal by som všetko poznanie (ako vy iste máte, Korinťania) a keby som mal takú silnú vieru, že by som hory prenášal, no lásku by som nemal (ako ste ukázali, že nemáte), nebol by som ničím (spôsob, ktorým používate tieto dary je v Božích očiach bezvýznamnou činnosťou) (pozri 1:5; 12:10; 12:28; 14:1-3, 39 pre odkazy na tieto dary).*
- 13:3 *A keby som rozdal všetok svoj majetok a vydal svoje telo na upálenie, no lásku by som nemal (ako ju nemáte vy, Korinťania), nič by mi to neosožilo (spôsob, akým používate tieto dary, je v Božích očiach bezcenný).*

Na tomto kritickom mieste nie je ťažké predstaviť si, ako Korintňania reagovali na tieto obvinenia týkajúce sa ich obdarovaní – o ktorých si mysleli, že sú meradlom ich duchovnosti. Najbolestnejšou skutočnosťou by bolo počuť Pavla povedať, že nemali lásku. Ich prirodzenou reakciou by bolo racionalizovať – sponchybňovať – Pavlove závery týkajúce sa ich nedostatku lásky.

Pavol očakával túto reakciu a potom pokračoval tak, že uplatnil literárnu techniku, ktorá im musela vziať dych, ak nie slová. Na ploche štyroch veršov postupne zopakoval (kapitolu po kapitole) všetky hlavné témy, ktorými sa zaoberal v prvých dvanástich kapitolách tohto listu – témy a problémy, ktoré jednoznačne ukázali, prečo dospel k záveru, že v ich zbore sa neprejavovala láska.

Ich láska: Mali je veľmi málo (1 Korintňanom 13:4-6)

13: 4a *Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá.* [Predtým Pavol povedal: „Pretože ste ešte stále telesní. Či nie ste vari telesní a nekonáte priveľmi ľudsky (teda ako nekresťania), keď vládne medzi vami závišť a svár?“ (1 Korintňanom 3:3).]

13:4b *Láska sa nevystatuje a nenadúva.* [Predtým Pavol povedal: Nech sa teda nikto nechváli ľudmi... Potom každý dostane pochvalu od Boha... aby sa nikto jedným spomedzi vás nevystatoval proti druhému... prečo sa chváliš, ako by si nebol dostal?... Niektorí sa začali povyšovať, akoby som k vám už nemal prísť (1 Korintňanom 3:21, 4:5-7, 18).]

13:5a *[Láska] sa nespráva neslušne.* [Predtým Pavol povedal „Dokonca počuť, že je medzi vami smilstvo... a vy sa ešte vystatujete... To, čím sa chváľite, nie je dobré... Keď sa teda takto schádzate, to nie je požívanie Pánovej večere. Veď keď si pri jedení

každý predloží svoju večeru, potom jeden hladuje a druhý sa opija“ (1 Korintňanom. 5:1-2, 6; 11:20-21).]

13:5b *[Láska] nehľadá svoj prospech, nerozčuľuje sa.* [Predtým Pavol povedal: „Ak má niekto z vás spor s iným, ako sa opováži súdiť sa pred nespravodlivými, a nie pred svätými?... Ale brat sa súdi s bratom, a k tomu ešte pred neveriacimi!... Ba naopak: Vy krivdíte a škodíte bratom!“ (1 Korintňanom 6:1,6,8).]

13:5c; 6a *[Láska] nepočíta krivdy, neraduje sa z nepravosti, ale raduje sa z pravdy.* [Predtým Pavol povedal: „Neviete azda, že vaše telá sú Kristovými údmi? Mám teda z Kristových údov robiť údy smilnice? Rozhodne nie!... Boli ste draho vykúpení. Oslavujte teda Boha vo svojom tele“ (1 Korintňanom 6:15, 20).]

13:7a *[Láska] všetko znáša.* [Predtým Pavol povedal „Len dbajte, aby táto vaša sloboda nebola slabým na prekážku“ (1 Korintňanom 8:9).]

13:7b *[Láska] všetko verí.* [Predtým Pavol povedal „Azda nie som slobodný? Nie som apoštol? A nevidel som Ježiša, nášho Pána? Nie ste azda vy moje dielo v Pánovi? Ak by som aj pre iných nebol apoštol, pre vás iste som; veď vy ste pečatou môjho apoštolátu v Pánovi“ (1 Korintňanom 9:1-2).]³

13:7c *[Láska] všetko dúfa* [Pavol neskôr vraví: „Ak však Kristus nebol vzkriesený, márna je vaša viera — ešte vždy ste vo svojich hriechoch. A tak by zahynuli aj tí, čo zosnuli v Kristovi. Ak iba

³ Niektorí Korintňania popierali Pavlovo apoštolské povolanie. Nedôverovali mu. Pavol im pripomína, že kde nie je „dôvera“, nie je ani láska (Pozri 1 Korintňanom 1:12).

v tomto živote máme nádej v Kristovi, sme najbiednejší zo všetkých ľudí“ (1 Korintanom 15:17-19).]

13:7d *[Láska] všetko vydrží*. Po tomto zhrnutí kapitol 1 až 12 dokonca po naznačení časti obsahu kapitoly 15 sa Pavol znova vrátil k ich zameraniu – ich obdarovaniu – a pripomenul im, že ich dary boli len dočasné a mali slúžiť ako prostriedok na dosiahnutie duchovnej zrelosti. Oni dopustili, aby sa ich nadprirodzené dary milosti stali cieľom sami o sebe a aby sa stali prejavom arogancie a nejednoty. Pavol potom vysvetlil, prečo je láska najväčšou z kresťanských cností – dokonca väčšou než viera a nádej.

Biblický cieľ: Usilujte sa o vieru, nádej a lásku (1 Korintanom 13:8-13)

13:8a *Láska nikdy nezanikne*. Prorocť sa pomínú (vaše dary prorocťva sú dočasné, zatiaľ čo láska je večná);

13:8b *jazyky umlknú* (vaše dary jazykov sú dočasné, zatiaľ čo láska je večná);

13:8c *poznatie bude prekonané* (dokonca i vaše dary poznania sú dočasné, zatiaľ čo láska bola a je večná).

13:9-10 *Lebo iba sčasti poznávame a sčasti prorokujeme Ale keď príde plnosť* (vaša úplná premena na Kristov obraz), *to, čo je čiastočné* (to, čo je dočasné) *sa pomínie*.⁴

13:11 *Keď som bol dieťa, hovoril som ako dieťa* (ako ste to robili vy, Korintania) *zmýšľal som ako dieťa* (ako robíte vy), *usudzoval som ako dieťa* (ako robíte vy). *Keď som sa stal mužom* (keď Pavol sám začal dosahovať mieru dokonalosti, ktorou je plnosť Krista), *zanechal som detské* (alebo nedospelé) spôsoby (ako je zameriavanie sa na dary ducha, ktoré práve zhrnul v 1 Korintanom 13:1-3).

13:12a *Teraz vidíme len akoby v zrkadle, v záhade, ale potom z tváre do tváre*. (Korintania, životný štýl vás ako spoločenstva je úbohým obrazom Krista, keď sa pozriete do zrkadla Božej pravdy, ale jedného dňa budete v jeho prítomnosti, kde nebude žiadneho zrkadla, pretože uvidíte Ježiša Krista „z tváre do tváre“ a budete ako on).

13:12b *Teraz poznávam sčasti* (vaše poznanie Boha je obmedzené), *ale potom budem poznávať tak, ako som bol poznaný* (Budete mať úplné poznanie, keď budete premenení na jeho obraz a každý bude mať nové telo).

13:13 *Teraz teda* (Božia túžba týkajúca sa týchto veriacich v ich súčasnej situácii na zemi) *zostáva viera, nádej a láska, tieto tri, ale najväčšia z nich je láska* (ktorá bola prvkom, čo medzi nimi najviac chýbal).

14:1a Usilujte sa o lásku (Nemali by ste sa usilovať o dary ale o lásku, tú najúžasnejšiu vec, ktorá vám takmer úplne chýba).

Slovo na záver

Snáď tento rýchly pohľad do Pavlovho listu Korintanom v porovnaní s jeho listami Tesaloničanom, Kolosom a Efezanom ukázal, že Boh meria zrelosť zboru podľa miery viery, nádeje

⁴ Niektorí vykladači Biblie si myslia, že Pavol tu mal na mysli dokončenie kánonu. Avšak nezdá sa, že celkový kontext v Liste Korintanom by podporoval túto interpretáciu. Namiesto toho sa zdá, že Pavol mal na mysli tú časť Kristovho druhého príchodu, ktorá sa bežne nazýva „vytrhnutie cirkvi“ (pozri 1 Korintanom 15:50-57).

a lásky, ktoré odrážajú a prejavujú jeho členovia. Toto je ten typ života spoločenstva, ktorý ukazuje mieru, v akej skupina Kresťanov „dosahuje dospelosť, ktorej mierou je plnosť Krista.“ Toto naznačuje mieru, do ktorej žijú podľa Ducha a nie podľa tela (Galátanom 5:19-2).

Je určite Božou vôľou, aby každý veriaci v spoločenstve prejavoval tieto vlastnosti. Avšak je možné, že zbor bude prejavovať vieru, nádej a lásku - i keď v každom zbere budú nezrelí veriaci (noví kresťania), telesní kresťania (tí, ktorí žijú podľa tela a nie podľa Ducha) a dokonca „prirodzení“ alebo nezachránení ľudia (obzvlášť tí, ktorí hľadajú Boha). V skutočnosti každý zbor, ktorý má skutočný vplyv na svet, bude mať tieto tri skupiny ľudí. Ale zároveň, ak takýto zbor ako celok rastie vo viere, nádeji a láske, bude jeho celkovým obrazom odraz Ježiša Krista a jeho životného štýlu.

Navyše, pre tých, ktorým chýba vieru, nádej a láska, neexistuje lepší spôsob pre rast a dozrievanie v týchto oblastiach, než pozorovať iných kresťanov a zamiešať sa medzi tých, ktorí kráčajú vo svetle a dosahujú dospelosť, ktorej mierou je plnosť Krista. V skutočnosti je toto podľa Boha ideálny kontext pre učenie – v rámci fungujúceho spoločenstva, ktoré „sa buduje v láske a každý člen sa podieľa na raste zboru“ (parafráza Efezanom 4:16).

Rád by som skončil tak, ako som začal – otázkou. Ak by apoštol Pavol napísal list do vášho zboru, ako by ho začal? Začo by ďakoval Bohu?

Ako pastor sa snažím klásť si túto otázku. Taktiež sa pokúšam zamerať túto otázku na náš celkový vodcovský tím a na všetkých, ktorí sú v našom zhromaždení. V skutočnosti, keď sme postavili našu zborovú budovu v Plano, Texase, jedna dvojica z nášho zboru darovala nádherné vitrážové okno, ktoré je teraz nad našou krstiteľnicou a za kazateľnicou a na ktorom je výrazný reliéf so slovami *Viera, nádej a láska*.

Toto nádherné okno nám všetkým ustavične pripomína, že cirkvou nie je naša budova. Cirkev v Novej zmluve vždy znamená Božích ľudí. Iba keď ako skupina kresťanov budeme spolu rásť v Ježišovi Kristovi, budeme skutočne odrážať vieru, nádej a lásku. A to je skutočnou kvalitou zboru!

Zhodnotenie nášho života

1. Ako by začal Pavol list do vášho zboru?
2. Za čo vo vašom spoločenstve by ďakoval Bohu?

*

Znaky efektívneho zboru

John F. MacArthur, Jr.

Veľmi milujem cirkev – nie len miestny cirkevný zbor Grace Community Church (Sun Valley, Kalifornia, ed.), ale cirkev Ježiša Krista ako celok. Tak tiež veľmi milujem pastory a túžim, aby zbory získavali takú podobu, ako Boh chce. Keď si pripomínam slová apoštola Pavla, že sa treba dobre starať o cirkev, ktorú si Kristus „získal za cenu svojej vlastnej krvi“ (Skutky 20:28), veľmi reálne vnímam túto obrovskú zodpovednosť.

Existujú dôvody, prečo má zbor duchovne napredovať a číselne rásť. Nasledujúce princípy tvoria kľúčové prvky úspešného zboru.

Zbožní vodcovia

Nedá sa obísť potreba zbožného vedenia a naďalej počítať s Božím požehnaním. V zbore musia byť na zodpovedných pozíciách svätí muži a ženy a pre to neexistuje náhrada. Pavol opakovanne povedal, že Kristus je hlavou cirkvi (1 Korinťanom 11:3; Efezanom 1:22, 4:15, 5:23; Kolosanom 1:18). Kristus ako hlava cirkvi jej chce vládnuť prostredníctvom svätých ľudí. Ne-svätí ľudia len stoja v ceste.

Je udivujúce, ako si väčšina zborov vyberá svoje vedenie. Vyberajú ľudí, ktorí sú najúspešnejší v zamestnaní, ktorí majú toho najviac čo povedať, a ktorí majú najviac peňazí. Jeden pastor sa mi priznal, že jedným z problémov, ktoré mal v práci so svojim starštvom, bol, že polovicu tvorili kresťania a druhú nie. To je vážny problém, pretože Satan a Kristus nespolupracujú! Muž nemá byť vodcom v zbore kvôli tomu, že je úspešným podnikateľom, že má vrodennú schopnosť viesť alebo je super obchodným zástupcom. Má byť vodcom, pretože je Božím mužom. Toto je začiatok efektivity zboru.

Boh stále uplatňuje svoju vládu vo svete cez zbožných ľudí. Na začiatku ju uplatňoval cez Adama. Po Páde cez

ľudské svedomie. Po Potope cez štát. Nakoniec Boh začal uplatňovať svoju vládu cez sudcov, a potom cez kráľov, prorokov a kňazov. V záznamoch evanjelia vládol cez Krista. A teraz vládne cez cirkev, ktorej vodcovia sú zástupcami Ježiša Krista vo svete.

Hlavným znakom vedenia zboru je svätosť. Avšak vybudovať sväté vodcovstvo chce čas. Kým Boh spravil z Mojžiša takého vodcu, akého chcel, trvalo to štyridsať rokov. Než bol Jozua pripravený viesť Izraelitov do zaslúbenej zeme, bol roky Mojžišovým zástupcom. Aj príprava Abraháma a Dávida trvala roky. Než boli Peter, Filip a Pavol pripravení na svoju službu s veľkým dosahom, prešlo veľa času. Kým sa z muža stane Boží muž, chce to čas.

Keď sa Timotej zdržiaval v Efeze, mal zodpovednosť za vedenie zboru k duchovnej zrelosti. Vedel, že to sám nezvládne a že potrebuje zbožných vodcov. Zbor by nemal prijímať hocijakých dobrovoľníkov, mal by hľadať zbožných ľudí. Titus na Kréte čelil rovnakej výzve a Pavol mu poradil podobne.

Pavol vo svojich pastoračných listoch uviedol profil ľudí, ktorí mali viesť zbor. Majú byť:

Bezúhonní (1 Timotejovi 3:2) – Vodcovia majú byť neobviniteľní; nesmú mať vo svojom živote nič, čo by sa im dalo vyčítať.

Verní svojim ženám (1 Timotejovi 3:2) – Každý má byť mužom jednej ženy.

Triezvi (1 Timotejovi 3:2) – Majú byť duchovne stabilní, s jasným, biblickým pohľadom na život.

Uvážliví (1 Timotejovi 3:2) – Takí, ktorí poznajú svoje priority.

Slušní (1 Timotejovi 3:2) – Vodcovia majú mať tak dobre usporiadané životy, že sa im za to dostáva cti.

Pohostinní (1 Timotejovi 3:2) – Majú milovať cudzincov a otvárať svoje domovy pre núdznych.

Schopní učiť (1 Timotejovi 3:2) – Toto slovné spojenie je prekladom jedineho gréckeho slova, *didaktikos*. Nikdy sa nepoužíva na označenie daru vyučovať alebo úradu učiteľa. Neznamená, že vodca musí byť veľkým učiteľom Biblie. Znamená, že musí byť poučiteľný a zároveň schopný komunikovať biblickú pravdu iným. Toto slovo nehovorí tak veľmi o dynamike vyučovania ako o citlivosti na iných ľudí. Vyučovať je potrebné s pokorným a tichým srdcom.

Zdržanliví (Títovi 1:8) – Vodcovia nemajú byť závislí na alkohole ani akýchkoľvek drogách. Musia mať samých seba pod kontrolou.

Nie samoľúbi (Títovi 1:7) – Nemali by byť sebastrední. Zbor nemôže mať medzi vedúcimi ľuďmi, ktorým ide iba o nich samých. Najdôležitejšou vecou pri vodcoch zboru je, aby im záležalo na ľuďoch, ktorých sú pastiermi.

Nie hnevliví (Títovi 1:7) – Ľudia vo vodcovstve nesmú byť náladoví, musia byť trpezliví.

Nie bitkári (Títovi 1:7) – Zbor nechce mať vo vedení ľudí, ktorí riešia problémy pášťami.

Nie neznášanliví (1 Timotejovi 3:3) – Tento postoj súvisí s predchádzajúcou fyzickou reakciou. Neznášanlivý človek rád súperí a háda sa.

Mierni (1 Timotejovi 3:3)

Nie lakomci (1 Timotejovi 3:3) – Zborovní vodcovia musia byť slobodní od lásky k peniazom (ale to neznamená, že musia byť slobodní od peňazí samotných).

Dobre spravujúci vlastnú domácnosť (1 Timotejovi 3:4) – Zborovní vodcovia musia mať svoje deti pod kontrolou s dôstojnosťou. Mnohí ľudia majú svoje deti pod kontrolou, ale nie s dôstojnosťou.

S dobrou povestou medzi neveriacimi (1 Timotejovi 3:7) – Čo si svet myslí o zborových vodcoch? Pri kontakte so strateným svetom musia byť bezúhonní.

Milujúci dobro (Títovi 1:8)

Spravodliví (Títovi 1:8) – Zborovní vedúci majú byť féroví.

Pobožní (Títovi 1:8) – Majú byť svätí vo svojich každodenných životoch.

Nie mladí vo viere (1 Timotejovi 3:6) – Majú byť duchovne zreli.

Toto je biblická kvalifikácia pre vodcov cirkvi. Opisujú takých ľudí, akých chce Boh mať vo vedení svojej Cirkvi. Ak zbor nemá ľudí, ktorí dosahujú Božie štandardy, od začiatku budú v zbere problémy. V skutočnosti je potreba zbožných vodcov taká dôležitá, že keď starší zboru zhreší, má byť napomenutý pred celým zhromaždením (1 Timotejovi 5:20).

Funkčné ciele a zámery

Zbor musí mať funkčné ciele a zámery, lebo inak nebude mať smerovanie. Ak neviete, kam idete, tak nebudete vedieť, kedy tam dorazíte. Zbor, ktorému chýba smerovanie, nebude vnímať, že niečo dosiahol.

Najprv musíme uznať biblické ciele cirkvi: ziskávať ľudí pre Krista a pomáhať im dozrievať. Pod týmito hlavnými cieľmi sú konkrétnejšie ciele ako zjednocovanie rodín, predchádzanie rozvojom a vyučovanie detí v Pánových veciach. Toto sú len niektoré z mnohých biblických cieľov, ktoré máme.

Okrem toho musíme mať funkčné zámery. Sú to postupné kroky k naplneniu biblických cieľov. Nestačí povedať, že sa musíme učiť Božie Slovo. Musíme ísť o krok ďalej a vytvoriť nejaké kroky k dosiahnutiu tohto cieľa.

Funkčné ciele a zámery sú nevyhnutné. Zbor vo svojom smerovaní nemôže mať nejasno. Musí dávať ľuďom ciele a taktiež úlohy, pomocou ktorých ich dosiahnu.

Učenie

Zbor by mal klásť dôraz na učenie. Zbor nefunguje tak, že má profesionálneho kazateľa financovaného laikmi, ktorí sú len divákmi. Každý kresťan by mal budovať ostatných veriacich vo viere.

Raz sa ma spýtali, že kedy chodím na pastoračné návštevy, čo mnoho pastoračov tradične robí poobede po raňajšom štúdiu. Kde Biblia hovorí, že by pastor mal chodiť na návštevy celé poobede? Jednou z mála vecí, ktoré o návštevách hovorí, sa nachádza v Liste Jakuba: „Čistá a nepoškvrnená nábožnosť pred Bohom a Otcom je: navštevovať sirotu a vdovu v ich tiesni a chrániť sa pred poškvrnou sveta.“ (1:27). Koho sa týka čistá a nepoškvrnená zbožnosť? Len kazateľa? Nie. Každého kresťana. Ak máte koho navštíviť, urobte tak. Ja podobne, ak viem o niekom, kto potrebuje návštevu, urobím tak. Nemá zmysel, aby som navštevoval tých, ktorých máte navštíviť vy, a aby ste vy navštevovali tých, ktorých mám navštíviť ja. Neverím, že ako pastor som povolaný byť oficiálnym návštevníkom. Navštevovanie – a s ním súvisiaca služba učenia – je zodpovednosťou každého. Keď niekoho učenícky viem, v podstate robím tri veci. Po prvé, *učím biblickú pravdu*. Zvyčajne im dám knihy alebo nahrávky, ktoré sa týkajú konkrétnych tém, ktoré chcem, aby pochopili. Popri vyučovaní z kazateľa učím biblické pravdy na osobnej úrovni z Božieho slova.

Po druhé, *aplikujem Písmo na život*. Boli by ste šokovaní, keby ste vedeli, koľko ľudí sa učí princípy, ktoré nikdy neuvedú do praxe. Kladiem otázky, ktoré vedú učeníka k premýšľaniu o svojich vlastných okolnostiach z Božej perspektívy. Chcem, aby život interpretovali duchovne. Napríklad, viedol som učenícky muža, ktorý mal paniku zo situácie vo svete. Ale keď postupne začal vnímať svet z pohľadu zvrchovaného Boha a nie z pohľadu zúfaleho človeka, tento problém zmizol. Potom začal hovoriť: „Nie je úžasné vidieť, čo Boh koná vo svete?“ Biblickú

pravdu je nutné vyučovať a potom pretažiť do vhodných postojov a činov.

Po tretie, pracujem s učeníkmi na *biblických riešeniach problémov*. Biblické riešenie problémov je kľúčom k efektívnemu učeníctvu. Ľudia sa najlepšie učia, keď majú potrebu niečo vedieť. Dobrým príkladom je situácia, keď ľudia počúvajú letušku, ako dáva bezpečnostné pokyny pred odletom. Nikto jej nevenuje pozornosť (okrem ľudí, ktorí letia prvýkrát), pretože to všetko už počuli a nečakajú, že to budú potrebovať vedieť. Keby sa však niekto pozrel na pravú stranu lietadla a videl by plamene šľahajúce z motora a letuška by povedala „Prosím, vezmite si svoje karty s pokynmi pre núdzové situácie“, každý by ich schytil. A ak by tam tých manuálov nebolo dosť, niekto by pri snahe dostať sa k nim skončil udupaný. Zmenu v záujme sa dá pripísať náhle potrebe vedieť. Vždy sa najlepšie učíte, keď *musíte* poznať odpovede. Súčasťou efektívneho učenia je dávať ľuďom biblické odpovede na problémy, ktoré riešia, a učiť ich, ako aplikovať svoje poznanie v kríze. Nemôžete učeníkovi len poskytnúť prednášku. Potrebujete poznať Písmo dostatočne na to, aby ste im dali odpovede, keď ich potrebujú.

Dôraz na prienik do komunity

Efektívny a úspešný zbor bude klásť veľký dôraz na prienik do komunity. Máme oslovovať ľudí pre Krista.

V prvých kapitolách Skutkov vidíme, že raná cirkev výrazne zasiahla svoju komunitu. Na Letnice bolo zachránených tritisíc ľudí, ktorí sa potom prehnali Jeruzalemom ako požiar. Cirkev rástla tak rýchlo, že židovskí vodcovia povedali apoštolom: „Vy ste naplnili Jeruzalem svojim učením“ (5:28). Ich správa prenikla do celej komunity.

Mnoho kresťanov sa s prienikom do komunity nedostane ďalej než po jazdu do zhromaždenia autom, na ktorom je nalepená rybka. Prídeme na bohoslužbu a povieme „Splnil som si svoju povinnosť voči Bohu.“ My sa snažíme žiť naše svedectvo namiesto toho, aby sme

ho hovorili. Ale nikto sa nedostal do neba len preto, že niekto pred jeho očami žil svoje svedectvo. Skôr či neskôr sa budete musieť s nimi podeliť o slová evanjelia. Prenikanie do komunity zahŕňa oslovovanie ľudí pre Krista.

Raní kresťania sa nestretávali v izolovaných skupinkách, aby sa rozprávali o učení. Išli von a napustili svoje komunity evanjeliom...

Najefektívnejšia evanjelizácia prebieha na osobnej úrovni tam, kde žijete.

Niektorí ľudia sú posadnutí evanjelizačnými akciami. Raz som sa zúčastnil zborovej prezentácie, na ktorom ten zbor predstavoval svoj evanjelizačný program na daný rok. Bol ladený do futbalovej témy, s brámkami a výsledkovou tabuľou v zborovej sále. Keď bol niekto zachránený, kopli loptu do bránky. Navyše, aby ľudí motivovali k evanjelizácii, skryli päť futbalových lôpt do domov piatich neveriacich rodín. Ktokoľvek našiel loptu, získal odmenu. Zbor mal taktiež vonku postavený stánok s hotdogmi. Dokonca dávali mikiny deťom, ktoré do zboru priviedli určitý počet ľudí.

Nemohol som uveriť, že používajú všetky tieto ťahy!

Nemôžem si pomôcť, ale myslím, že takýto program je najhorší možný spôsob evanjelizácie – dávať ľuďom bočné motívy k získavaniu niekoho pre Pána. Ako by sa cítili neveriaci ľudia, ktorí by boli do zboru privedení preto, aby jeho členovia získali odmenu?

Niečo také zbor nepotrebuje. Ak sa pokúsite motivovať ľudí k robeniu vecí so sebeckými motívmi, ich činy nebudú ctiť Boha. To je farizejstvo. Nie som proti evanjelizačným podujatiam alebo evanjelizácii od dverí k dverám, ale najlepší spôsob, ako preniknúť do komunity, je, že sa kresťania budú reprodukovat – potom nebudete potrebovať program. Čo by ste uprednostnili: týždňový evanjelizačný program raz za rok, alebo zhromaždenie, ktoré evanjelizuje 365 dní v roku? Jeden z dôvodov, prečo sme my nikdy nemali týždňovú evanjelizáciu, je, že nerád vytváram v zbere predstavu, že evanjelizácia je

udalosť, ktorá sa robí raz ročne. Evanjelizácia by mala prebiehať stále. Je dôležité evanjelizovať na osobnej úrovni.

Aktívni členovia zboru

Ak všetko robia zboroví zamestnanci, niečo so zborom nie je v poriadku. Kazatelia majú pripravovať svätých pre službu (Efezanom 4:12). Služba cirkvi sa týka všetkých veriacich, pričom každý z nás má používať dary, ktoré nám Boh dal na budovanie Tela (Rimanom 12:6-8).

Existuje príbeh o bejzbalovom nadhadzovačovi menom Dizzy Dean, ktorého kariéra skončila, lebo dostal zásah do prstu na nohe. Toto zranenie zničilo jeho pohyb pri nadhadzovaní, lebo keď mal nadhadzovať, musel zranenie vyvažovať otočením chodidla nesprávnym smerom. Následkom toho začal príliš naťahovať ruku, čo ju pre nadhadzovanie nakoniec znefunkčnilo. Duchovne je to so zborom rovnako. Nefunkční členovia majú na telo negatívny dopad. Všetci svätí sa musia podieľať na službe darom, ktoré im Boh dal.

Keď mi ľudia v mojom zbore povedia „V našom zbore potrebujeme taký a hentaký program,“ ja hovorím: „Dobre, ak to tak vnímate, tak sa do toho pusťte.“ Po niekoľkých rokoch takýchto mojich odpovedí už nikto nenavrhol spustenie nejakého programu, ak to nemyslel vážne. Zbor by mal zdôrazňovať službu každého jednotlivého veriaceho. Vedenie zboru by nemalo verbovať svojich členov k nejakej práci len preto, že je to ich formálna povinnosť a v skutočnosti k tomu nie sú motivovaní alebo pre tú službu obdarovaní. Vedenie by skôr malo budovať svojich členov podľa toho, ako ich Duch obdaroval. Pribojní, aktívni slúžiaci ľudia tvoria úspešný zbor.

Vzájomný záujem

Dynamický zbor sa bude podieľať na živote svojich ľudí. Mnohé zbory sú len miestami, kam ľudia chodia akoby na predstavenie. Ale zbor nemôže fun-

govať v izolácii. Jeho členovia nemôžu len prísť dnu, sadnúť si, odísť a povedať, že sa podieľajú na živote zboru. Každému kresťanovi je daná obrovská zodpovednosť slúžiť iným veriacim. Nová zmluva je plná výziev k službe našimi duchovnými darmi a k vhodnej odozve na druhých.

Raz som počúval kazateľa v rádiu, ako jačal svojim najvyšším možným hlasom. Patril k jednému z tých „amen!“, zborov kvôli všetkým kričiacim ľuďom kazateľa takmer nepočuť. Niekoľko minút dookola hovoril „Pamätám si, že keď som bol chlapec, ľudia chodili do zboru. To, čo potrebujeme, je chodiť do zboru – musíme sa vrátiť do zboru.“ Ale tí ľudia tam už boli. To nepotrebovali počuť. V skutočnosti im potreboval povedať, načo tam sú.

Počuli sme vraviť, že Amerika sa potrebuje vrátiť do cirkvi. Avšak Amerika nikdy nezistila, čo mala robiť, keď tam šla, a preto odišla. Teraz chceme, aby sa ľudia vrátili, ale stále im nehovoríme, čo majú robiť, keď tam prídu!

Prečo choďme do cirkvi? V Liste Hebrejom 10:24-25 sa píše: „Venujme pozornosť jeden druhému a povzbudzujme sa k láske a dobrým skutkom. Neopúšťajme naše zhromaždenie, ako to majú niektorí vo zvyku, ale sa povzbudzujme, a to tým väčšími, čím väčšími vidíte, že sa blíži Kristov deň.“ Do zboru nechodíme, len aby sme počúvali. Mali by sme sa navzájom povzbudzovať ku konaniu dobra. Každý kresťan by mal byť ako batéria, ktorá sa spojí s ostatnými veriacimi a spolu zvýšia výkon zboru.

Nová zmluva hovorí veľa o tom, ako majú veriaci navzájom jednať. Vzájomný záujem je v Písme dôležitou témou:

Jakub 5:16 – Máme si navzájom vyznávať hriechy.

Kolosanom 3:13 – Máme si navzájom odpúšťať.

Galat'anom 6:2 – Máme niesť navzájom svoje bremená.

Títovi 1:13 – Máme sa navzájom napomínať.

1 Tesaloničanom 4:18 – Máme sa navzájom potešovať.

Hebrejom 10:25 Máme sa navzájom povzbudzovať.

Rimanom 14:19 – Máme sa navzájom budovať.

Rimanom 15:14 – Máme sa navzájom napomínať, čo v tomto kontexte súvisí s poradenstvom a zameraním na zmenu správania.

Jakub 5:16 – Máme sa navzájom za seba modliť.

Všetky tieto výroky *navzájom* jasne ukazujú na zodpovednosti, ktoré voči sebe kresťania majú počas celého svojho života.

Keď sa pozerám na život nášho Pána Ježiša Krista, vidím niekoho, kto sa zaoberal jednotlivcami. Bol starostlivým, citlivým, milujúcim priateľom, ktorý sa osobne zapájal do životov druhých. Na svadbu priniesol radosť. Voľne sa stýkal s opilcami, až ho ľudia začali nazývať jedným z nich. Stretával sa so slabými, nedôležitými ľuďmi a urobil ich večne dôležitými. Stretával sa s perverznými a nepriateľskými ľuďmi a prejavoval vrúcnosť, pre ktorú sa stal prístupným.

Keď Ježiš prišiel do gerazského kraja neďaleko Galilejského mora, stretol ho tam šialený muž, ktorý „silným hlasom vykrikol: Čo ťa do mňa, Ježiš, Syn Boha najvyššieho?“ (Marek 5:7). Tento človek bol posadnutý démonom. „Býval v hrobách a nik ho nevládal sputnať ani reťazami. Často ho ľudia síce sputnali putami a reťazami, no on si reťaze postŕhal a puta rozlámaval. Nik nemal silu skrotiť ho“ (5:3-4). Ľudia sa mu očividne vyhýbali! Ale Ježiš sa oňho postaral. Potom, ako Ježiš z neho vyhnal démonov, dedičania našli toho muža „sedieť oblečeného a pri rozume“ (5:15). Ježiš sa zapojil do života jedného človeka a premenil ho. A to je len jeden z mnohých príkladov.

Zbor musí byť milujúcim spoločenstvom, ktoré sa navzájom zdieľa. Tak často si myslíme, že sme si svoje spravili, keď sme prišli do zhromaždenia.

Vojdeme dnu, sadneme si, počúvame a potom sa vrátíme do auta a ideme si za svojim. Nech nám Boh pomáha, ak toto je náš pohľad na to, čím má zbor byť.

Oddanosť rodine

Bol čas, keď rodina fungovala ako jednotka. Všetci členovia chodili do zboru spolu a dokonca každú nedeľu sedeli v rovnakej lavici. Potom, keď sa cirkev začala orientovať na program, každý išiel preč a robil si to svoje. Vytvorili sa skupiny ako protiváha k strate identity v rapídne rastúcej technologickej spoločnosti. Starí ľudia sa stali známymi ako seniori. Deti sa pripojili k dorastovým a mládežníckym skupinám, ktoré často udávajú tempo zvyšku cirkvi. Po chvíli začala cirkev zanebávať rodičov. Ale v dôraze na všetkých členov rodiny potrebuje byť rovnováha.

Exodus 20:12 zaznamenáva piate z Desiatich prikázaní. „Cti svojho otca a svoju matku, aby si dlho žil v krajine, ktorú ti dá Hospodín, tvoj Boh!“ Následky neúcty k svojim rodičom nám približujú, ako vážne to Boh myslí: „Kto udrie svojho otca alebo svoju matku, musí zomrieť... Kto zlorečí svojmu otcovi alebo svojej matke, musí zomrieť“ (Exodus 21:15,17).

Boh chce v rodine úctu a poriadok. Nielen, že nechce, aby ste udierali svojich rodičov, ale nechce ani, aby ste ich preklínali. Počuli ste niekedy mladých ľudí, ktorí hovorili zlé veci o svojich rodičoch? V Starej zmluve by to bolo hodné smrti. Mladých ľudí musíme učiť zodpovednosti, ktorú majú voči svojim rodičom.

Možno sa viete stotožniť s opisom neposlušných detí v Prísloviach 30. Verš 11 hovorí: „Je pokolenie, čo preklína svojho otca a svoju matku nežehná.“ V mnohých prípadoch si matky a otcovia nezaslúžia úctu, ale to nie je pre deti ospravedlnením, aby ju neprejavovali. Verš 12 hovorí: „Pokolenie, čo sa pokladá za čisté a pritom nie je obmyté od špiny.“ Myslia si, že nepotrebujú usmerňovanie svojich rodičov

a predpokladajú, že poznajú všetky odpovede. Ale neuvedomujú si, ako zle na tom sú. Verše 13 a 14 hovoria: „pokolenie – ako len povýšene hľadí a namyslene žmurká viečkami! Je pokolenie, čo má zuby ako meče a čeľuste sťa nože, aby pohltilo biednych zo zeme a chudobných spomedzi ľudí.“ Keď vyrastie pyšná mladá generácia, zneužíva ostatných. V Amerike sme videli toho dôkazy.

Verš 15 hovorí: „Pijavica má dve dcéry, kričia: Daj, daj!“ Pijavica je červ, ktorý cicia krv z tela iných živočíchov. Tento verš prirovnáva pyšnú generáciu k pijavici a ukazuje, že táto generácia zo spoločnosti berie všetko, čo môže, ale nikdy nie je spokojná.

Verš 17 hovorí: „Okno, čo sa posmieva otcovi, a pohŕda poslušnosťou voči matke, vyďobú havrany z údolia a zožerú ho orlie mláďatá.“ To sú silné slová. Keď ich čítate, získavate predstavu, že preukazovanie úcty rodičom od detí je pre Boha vážnou vecou.

Jedna z veľkých pohrôm v službe sa týka pastorov, ktorí sa nestarajú o svoje rodiny, lebo sú príliš zamestnaní vlastnými vecami. Howard Hendricks, profesor na Dallas Theological Seminary spomenul osobný príklad. Niektomu zavolať a povedal: „Dr. Hendricks, budeme mať biblickú konferenciu a chceme, aby ste boli našim rečníkom. Môžete prísť?“ Hendricks povedal, že nie, ale plánovač konferencie pokračoval: „Toto je pre našu komunitu dôležitá udalosť. Prečo nemôžete prísť? Máte už dohodnuté niečo iné?“

Hendricks povedal: „Nie, budem sa hrať so svojimi deťmi.“

„Budete sa hrať so svojimi deťmi? Neuvedomujete si, že naši ľudia potrebujú vaše vyučovanie?“

„Áno. Ale moje deti ma potrebujú tiež.“ Dr. Hendricks mal pravdu. Ak muž s veľkým vplyvom pride o úctu svojich detí, dôveryhodnosť jeho služby zmizne a on bude mať zlomené srdce. Je dobré hrať sa so svojimi deťmi, ak nechcete dopadnúť ako Ěli.

Ěli, starozmluvný kňaz, sa staral o duchovné problémy všetkých ostatných, ale zrejme sa nikdy nestaral

o svoje vlastné deti. Z jeho synov, Chovfnih a Pinchása, sa stali zlí muži. Následkom toho Boh povedal Ělimu: „Keď som si vyvolil kňazstvo, povedal som Áronovi a ostatným, že prostredíctvom Áronovho pokolenia budú kňazmi navždy. Ale tvoji synovia tak veľmi porušili môj zákon, že zastavím kňazskú službu tvojej rodiny. Na potvrdenie týchto slov Chofni a Pinchás zomrú v ten istý deň (1 Samuelova 2:27-34). Ělího srdce bolo po týchto slovách, zlomené. Bol tak zamestnaný staraním sa o všetkých ostatných, že sa nemohol postarať o seba a svoju rodinu.

Nikdy nezabudnem na príbeh, ktorý som počul od muža ustavične zapojeného do evanjelizačných stretnutí. Započul svojho syna, ako sa chce hrať so susedovým chlapcom. Ten odpovedal: „Nemôžem sa s tebou hrať, lebo mám byť so svojim ockom. Ideme sa hrať do parku.“ Syn evanjelistu povedal: „Och. Môj ocko sa so mnou nemôže hrať. Je príliš zamestnaný hraním sa s deťmi iných ľudí.“ Evanjelista povedal, že vo svojom živote ho málo vecí ovplyvnilo tak veľmi ako táto poznámka, ktorú započul.

Kresťania majú povinnosti voči svojim rodinám. Silná kresťanská rodina by mala byť veľkou prioritou. A ak z nej veľkú prioritu nespravíme, zaplatíme vysokú cenu. Preto sa musíme usilovať o vytváranie pevných manželstiev a služby zameranej na rodinu tak, že budeme učiť manželov milovať svoje ženy (Efezanom 5:25), ženy byť podriadené svojim manželom (5:22), deti poslúchať svojich rodičov a rodičov neodráždiť svoje deti, ale vychovávať ich (6:4).

Kázanie a vyučovanie Biblie

Keď W.A. Criswell prišiel do zboru First Baptist Church of Dallas, bol len druhým pastorom v celej histórii tohto zboru. Pred ním tam bol ďalší veľký Boží muž, George Truett. Keď Criswell prevzal kazateľňu, povedal staršovstvu, že ma v pláne vyučovať Bibliu verš po verši. Povedali „To nemôžeš urobiť. Veď to tu vyprázdniš!“ Ale on to tam nevy-

prázdnil, pretože ten zbor sa stal najväčším v Amerike, s počtom členov vyše 15 000. Všetci tí ľudia prišli, lebo ich vyučoval Božie slovo a keď naň reagovali, zmenilo ich životy.

Zvestovanie Božej pravdy kázaním (gr. *kērygma*) a vyučovaním (gr. *didachē*) mení životy mužov a žien. Preto sú dynamické zbory riadené z kazateľne, z ktorej sa vyučuje biblická pravda a pomáha sa aplikovať ju...

Ochota k zmene

Na tradícii nie je nič posvätné. Dynamický zbor by mal pravidelne zahodiť staré metódy, ktoré už nie sú efektívne. Zbor si môže tak zvyknúť na meniace sa formy, že jeho členovia stratia zo zreteľa, na čo tam sú.

Apoštol Pavol sa prispôboval zmenám. Vyučoval od jedného dňa až po sedem dní za týždeň. Takto intenzívne sa dnes káže na niektorých miestach v Afrike, kde sa mnoho kresťanov stretáva v nedeľu na úsvite a rozchádza pri západe slnka.

Kázal som v černošských zboroch na juhu, kde sa po mojej kázni zhromaždenie ozvalo: „Brat, káž ďalšiu!“ Otočil som stranu vo svojom zápisníku a pustil som sa do ďalšieho oddielu. V takých prípadoch som kázal až tri či štyri kázne za sebou. Porovnajte to s väčšmi prevládajúcim postojom „dvanásťhodinárov“: „Už je dvanásť hodín a kázeň stále trvá. Je treba končiť!“

Niektorí ľudia nie sú veľmi prispôsobiví zmenám. Niektorí by skolabovali, keby sa v nedeľu ráno nekonali bohoslužby. Predstavte si, že by sme povedali: „Pre energetickú krízu sa už viac nebudeme stretávať v nedeľu ráno. Namiesto toho sa istý čas budeme stretávať na rôznych miestach v meste v utorok večer.“ To by pre žiadneho nemal byť vážny problém, lebo pre kresťana je každý deň svätý. Radi sa stretávame v ten deň týždňa, ktorý nám pripomína vzkriesenie nášho Pána, ale to by nám v prípade nevyhnutnosti nemalo brániť v zmene.

Existujú tri veci, ktoré pomáhajú zboru zachovať si flexibilitu.

Po prvú, *uznajte, že duchovný život má prednosť pred štruktúrou*. Čo sa deje v živote kresťana mimo zborovú budovu, je dôležitejšie než to, čo sa deje za jej múrmi. Zborová budova nie je Božím domom. Ním je veriaci (1 Korinťanom 6:19). Odborník na gréčtinu Kenneth Wuest prekladá oddiel 2 Korinťanom 6:16 nasledovne: „A my, my sme vnútornou svätynou živého Boha“ (preložené z *(The New Testament, An Expanded Translation [Grand Rapids: Eerdmans, 1980], p.426)*).

Po druhú, *buďte otvorení Duchu Svätému*. Duch svätý je ten, ktorý prináša zmenu. Veriaci by mali byť pripravení a ochotní zmeniť sa.

A nakoniec, *uistite sa, že procedúry reagujú na potreby*. Aby zbor ostal duchovne živý, zbor sa musí prispôbovať potrebám ľudí. Ak sa spoločnosť zmení, potom zbor bude musieť byť flexibilný, aby mohol efektívne slúžiť. Zbor sa musí zbaviť postoja „Tak sme to nikdy nerobili.“

Veľká viera

Skvelé zbory žijú na princípe viery v oblastiach, kde nemôžu robiť nič iné, než dôverovať Bohu. Sú zvyknuté na napätie, ktoré dôvera v Boha prináša, a na prijímanie rizika, ktoré je od viery neoddeliteľné. Hoci viera je od rizika neoddeliteľná, je ironické, že kresťania vo všeobecnosti nemajú radi čokoľvek, čo je riskantné. Keďže v Efezanom 3:20 sa píše, že Boh „pôsobením svojej moci v nás a nad to všetko môže urobiť omnoho viac, ako my prosíme alebo rozumieme.“ Potrebujeme mu v tom veriť. V Hebrejom 11 je sú vymenovaní hrdinovia viery. Verili Bohu a riskovali. Daniel veril Bohu a šiel do jamy s levmi. Abrahám veril Bohu, keď Sára bola príliš stará na dieťa, a Boh im dal sľúbeného potomka.

Kresťanský postoj nie je „lepší vrabec v hrsti, ako holub na streche.“ Kresťania by sa nemali báť ísť vpred s novými nápadmi. Zbor môže mať všemožné veľké plány, ale ak nedokáže dôverovať Bohu, že sa postará o ľudí a peniaze, nikdy veľa nedosiahne.

Boh nemá nikdy problém so získaním peňazí na to, čo chce, aby sa udialo. Je vzrušujúce vidieť vieru prinášať zázraky.

Obet

Obetavý duch priamo súvisí s predošlou myšlienkou. Vedenie efektívneho zboru nemusí prosiť členov, aby sa zapojili alebo prispievali, pretože viera zhromaždenia im umožňuje prekonávať sa v sebaobeti. Taký zbor by nemal potrebovať finty, ťahy alebo iné umelé spôsoby, ako primäť ľudí robiť to, čo by mali robiť. Zbor by sa mal vyznačovať obetavým duchom dávania ako zbor v Macedónii, kde ľudia prejavili lásku tak, že dávali „nad svoje možnosti“ (2 Korinťanom 8:3). Pavol chválil zbor vo Filipis za to, že sa staral o jeho potreby (Filipianom 4:10, 14-16). O nič ich nemusel prosiť, pretože ich veľká láska k nemu sa prejavovala veľmi štedro a reálne.

Uctievanie

A napokon, čo robí zbor veľkým, je jeho dôraz na uctievanie Boha. Zbor môže zdôrazňovať mnoho dobrých vecí. Niektoré zbory sa úplne zameriavajú na svoje teologické špecifiká. Vyhlasujú, že sú jediní, ktorí veria istým spôsobom. Niekedy sú tieto špecifiká súčasťou ich názvu. Môžu to byť názvy ako Premileniálny, Zápasiaci, Antiliberalný, Prokonzervatívny, Nekompromisný zbor z Ružovej ulice. Silná biblická teológia je dôležitá, ale v zbore ide o viac než len o to.

Keď sa zbor úplne sústreďí na Boha a robí všetko, čo ho môže ctiť, má základ pre integritu bez kompromisov. Nezáleží na tom, čo robí program zboru jedinečným alebo ktoré teologické špecifiká sa zdôrazňujú. Záleží na tom, čo Boh požaduje.

Nech sa týchto dvanásť znakov efektívneho zboru stane základom každého kresťanského zboru, aby bol Boh úplne oslávený.

*

KROK 4: PRÍPRAVA VLASTNEJ ODPOVEDE

Aké sú tvoje prvotné závery?

Duchovné formovanie

- Skúmajte sami seba v tom, ako vy osobne vo svojom zbere prispievate alebo škodíte tomu, aby sa stával pred Pánom tak zrelým, ako môže byť.
- Skúmajte svoje srdce v súvislosti s tým, ako vy osobne pristupujete k hodnoteniu vášho zboru. Aké máte motívy? Máte sklony váhať pre strach zo zlyhania? Máte sklony dychtivo hľadať nedostatky? Ako veľmi ste počas procesu hodnotenia dbali na pocity iných zborových vedúcich?

Hlbšie porozumenie

- Zhodnoťte rôzne koncepty hodnotenia zboru v *Kroku 3*. Ktorý prístup je podľa vás najlepší? Ktorý by ste odmietli a prečo?
- Potom napíšte svoje štandardy, podľa ktorých meriate zrelosť alebo úspešnosť konkrétneho zboru podľa biblických kritérií. Môžete si prispôbiť jeden z uvedených konceptov hodnotenia, alebo môžete vytvoriť svoj vlastný. Napíšte svoje štandardy tak, že sa dajú použiť ako nástroj pre hodnotenie zborov.

Zručnejšia služba

- Použite svoj nástroj na hodnotenie a zhodnoťte svoj zbor. Chváľte Boha za dobré prvky služby vášho zboru a proste o Božiu silu riešiť oblasti, v ktorých je potrebný rast.
- [Dobrovoľné] Ak by Ježiš Kristus mal napísať list do vášho zboru, ako písal zborom v Zjavení 2-3, čo by napísal? Napíšte list do vášho zboru, ako by ste boli Ježiš Kristus a pochváľte váš zbor za to, čo robí dobre a napomeňte ho v oblastiach, kde je potrebné zlepšenie.

KROK 5: DISKUSIA O TÉME **Čo sa môžeme naučiť jeden od druhého?**

1. Aké štandardy pre hodnotenie zborov bežne používame my a druhí v našej kultúre? Keď počujete ľudí hovoriť o svojom zbore, že je dobrý alebo zlý, na základe čoho tak zvyčajne robia?
2. Ako typicky hodnotíme náš vlastný zbor? O čom by sme mohli povedať, že sú zrejme nesformulované kritéria, podľa ktorých náš zbor posudzujeme?
3. Aké štandardy pre hodnotenie zborov predkladá Nová zmluva? Ako by ste podľa biblie opísali dobrý zbor? Ako vyzerá zrelý zbor?
4. Ak by ste mali zhodnotiť iný zbor, podľa akých princípov a kritérií by ste zhodnotili jeho pôsobenie?
5. Ako môžeme udržať rovnováhu medzi kvalitatívnymi a kvantitatívnymi prostriedkami merania úspechu?
6. Aké možné nebezpečenstvá má hodnotenie?
7. Čo musí o hodnotení platiť, aby bolo prevedené zrelým, zbožným a zdravým spôsobom? Aký spôsob hodnotenia robí Bohu radosť?
8. Ako hodnotíte svoj zbor podľa biblických štandardov zrelosti a úspešnosti? (Pre lepšiu diskusiu použite svoje pomôcky.)
9. Čo môžete reálne urobiť, aby ste skutočne pomohli vášmu zboru rásť k zrelosti?

KROK 6: PRAKTICKÉ ČINY POSLUŠNOSTI **Aké dôsledky vyplývajú z tejto témy?**

1. Aké kroky môžete v nasledujúcich 30 dňoch podniknúť, aby ste posunuli svoj zbor smerom k zdravému procesu hodnotenia?
2. Na základe svojho predbežného hodnotenia svojho zboru sa pusťte do práce na zlepšení jednej kritickej oblasti služby svojho zboru.
3. Podelte sa o svoje plány so svojim dôverníkom alebo s jedným či viacerými členmi vášho tímu vodcov. Nadviažte s nimi vzťah vzájomnej zodpovednosti v súvislosti s týmito plánmi/cieľmi.

Tento študijný materiál a jeho kópie poskytuje slovenský vydavateľ užívateľom bezplatne. Jeho vydávanie však má svoje náklady. Pomôžete nám, ak ako vďačný používateľ tejto lekcie svojim príspevkom podporíte prípravu a vydanie ďalších kurzov. Ďakujeme Vám. Podrobnejšie informácie o podpore na: www.cb.sk/index.php/kniznica/zborova-kola

POZNÁMKY